

[**Ministeren for handel, industri og søfart.**] lægger beslag på. Det er ikke det hele. Hertil kommer, at dette forbrug har en tilbøjelighed til at samle sig på de for elektricitetsværkerne mest ubehagelige tider. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem siger, at disse ovne er meget nemme og behagelige at have med at gøre, og det medfører, at den opvarmningsmulighed, de giver, netop udnyttes på tidspunkter som f. eks. om morgenen, hvor familien står op, eller hen på eftermiddagen, hvor man kommer hjem fra arbejde — så er de praktiske og let håndterlige, og her bruges de.

Det merforbrug af elektricitet, de ville medføre, ville bevirke en yderligere forøgelse af spidsbelastningen, altså ville falde på det tidspunkt, hvor vore elektricitetsværker, der i øjeblikket præsterer langt, langt mere, end de gjorde før krigen, ville løbe risikoen for at komme ud for en meget alvorlig overbelastning, som, hvis den virkelig indtraf, kunne medføre, at man måtte afbryde elektricitetsforsyningen i kortere eller længere tid.

Det er altså hensynet til den forhåndenværende maskinkraft, hensynet til, at elektricitetsværkerne på spidsbelastningstiderne er udnyttet indtil yderste evne, der gør, at vi desværre er nødt til at opretholde denne beklagelige og højst irriterende lille detaille i restriktionerne et lille stykke tid endnu.

Peder Jakobsen: Jeg forstår den højtærede handelsministers betragtning, det er kun en lille detaille, men det er i mange tilfælde de små ting, der gør livet behageligt for os mennesker, og derfor kunne jeg tænke mig, at den højtærede handelsminister brugte det samme system, som da han f. eks. gav fri til julebelysning ud over landet med den motivering, at de enkelte kommuner selv kunne bestemme, om værkerne måtte producere til denne julebelysning. Derved ville det blive således, at man kan anvende f. eks. disse varmeovne der, hvor elektricitetsværkerne magter at skaffe strøm til det forbrug, der vil komme. I stedet for sidder man herinde i København og bestemmer generelt for hele landet og siger, at bestemmelsen gælder alle. Der er mange elektricitetsværker, der udmærket ville magte at levere strøm til dette forbrug. Ved det elektricitetsværk, som jeg får strøm fra, siger man således, at man kan udmærket klare et sådant forbrug, men man har fået forbud herinde fra København. Hvis det bliver, som handelsministeren f. eks. har gjort det for julebelysningens vedkommende, at det lægges ud til de enkelte værker, kan man bruge disse varmeovne,

hvor strømmen kan produceres, og hvor man ikke magter det, må man vente, indtil man når det tidspunkt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det ærede medlem har naturligvis ret i, at kapacitetsforholdene er noget forskellige for elektricitetsværkerne ud over landet. Medens visse elektricitetsværker, vel især her i nærheden af hovedstaden, men også i andre af landets større byer, absolut ikke kan klare opgaven, findes der muligvis og højst sandsynligt ud over landet andre værker, der ville kunne klare det. Jeg skal gerne tage op til overvejelse at drøfte med elektricitetsværkerne og kommunerne, om man kunne skabe en mere elastisk ordning i retning af den, man har for julebelysning. Men der er en lille ting, der gør mig en smule betænkelig: sådan noget som julebelysning er meget let at kontrollere, men hvorledes vil man kontrollere, hvis man skal have forskellige regler for benyttelse af varmeovne i landets så og så mange kommuner? Jeg skal imidlertid tage denne tanke op til drøftelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Heick** til ministeren for handel, industri og søfart.

Er den af ministeren påståede valutariske fordel ved kun at tillade indførsel af benzin med det lave oktantal fortsat tilstede, når der tages tilstrækkeligt hensyn til denne benzins ringere ydeevne?

Heick: Efter kapitulationen kom en del af benzinfirmaerne ind på at indføre benzin med et betydeligt højere oktantal, end der var i den benzin, man anvendte før krigen, og jeg har indtrykket af, at benzinfirmaerne efterhånden allesammen overgik til at indføre den nye benzin. Imidlertid har man nu bestemt, at der kun må indføres benzin med et lavere oktantal, og så vidt jeg husker, blev der dengang givet den begrundelse for det, at der var en valutarisk besparelse på 5—6 pct. Jeg har forhørt mig lidt om det, og nu siger man, at den valutariske besparelse er faldet til omkring ved halvdelen. Vi derovre i de tyndtbefolkede egne i vestjylland er meget opmærksomme på det spørgsmål med den dyre benzin, og det var derfor for os en tilfredsstillelse, at vi fik nogle flere kilometer ud af benzinen. Benzin med det høje oktantal har sin fordel for de nyere biltyper, her tænker jeg navnlig på de amerikanske lastbiler med det bestem-